

Forfatter: Flemming Lundgreen-Nielsen

Titel: Udrag fra N. F. S. Grundtvig

Citation: Flemming Lundgreen-Nielsen: "N. F. S. Grundtvig", i Flemming Lundgreen-Nielsen: *N. F. S. Grundtvig*. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
<https://tekster.kb.dk/text/adl-authors-grundtvig-p-shoot-idm139787859236976.pdf>
(tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: N. F. S. Grundtvig

Danmarks Krønike af Saxo Grammaticus og *Norges Konge-Krønike af Snorro Sturlesøn* i hver tre bind kunne sendes ud over riget med bind I i årsskiftet 1818-19, bind II i december 1819 og bind III i sommeren 1823 (med 1822 som trykår). Saxo havde skrevet på sølvalderlatin, Snorre på oldislandsk. I stedet for at respektere de to middelalderforfatteres egen og indbyrdes meget forskellige stil fordanskede Grundtvig dem i en tredje tonart, Borgestue-stilen. Han stræbte efter at gengive krønikerne, som en sydsjællandsk bonde i hans barndom ville have fortalt dem. Det betød et lavere niveau og en større bredde, forøgede eksempler på direkte tale, humoristisk ræsonnerende omskrivninger så vel som mere partitagende ordvalg, tilsatte djærve sammenligninger, øget brug af ordsprog. Træk fra talesprogets syntaks, som ellers først kommer ind i skønlitteraturen med H.C. Andersen, er ligeledes karakteristisk. Og trods alt dette har vist nok samtlige kendere af de to grundtekster måttet medgive, at Grundtvig på sin specielle måde er loyal over for forlæggerne. Det er dristig romantisk nationalfilologi, når Grundtvig hævder at skrive dansk, som Saxo og Snorre ville have gjort det, hvis de havde kunnet.